

8.1. ვარსკვლავების სპექტრული კლასიფიკაცია

ვარსკვლავების გამოსხივების თვისებების აღსაწერად გამოიყენება ვარსკვლავების სპექტრული კლასიფიკაცია, რომლის სტანდარტულ ფორმასაც წარმოადგენს ე.წ. ჰარვარდის კლასიფიკაცია. ამ სქემის მიხედვით ვარსკვლავს ენიჭება ლათინური ასოთი აღნიშნული ერთ-ერთი სპექტრული კლასი: O, B, A, F, G, K, M. ჰარვარდის კლასიფიკაცია გამოიყენება მაგალითად ჰერცშპრუნგ-რასელის დიაგრამის შედგენისასაც. ამ კლასიფიკაციის მიხედვით ვარსკვლავის სპექტრულ კლასს განსაზღვრავს ზედაპირული ტემპერატურა.

ამისდა მიუხედავად არსებობს ვარსკვლავების სპექტრული კლასიფიკაციის ალტერნატიული სქემებიც. ეს სქემები ვარსკვლავების კლასების შემოღებისას ტემპერატურის გარდა ითვალისწინებენ სხვა ფიზიკურ პარამეტრებსაც, როგორცაა წყალბადის გამოსხივების ხაზების არსებობა, ზედაპირული გრავიტაციის სიდიდე, სპექტრული ხაზების სიკაშკაშე და ა.შ. აღწერეთ სპექტრული კლასიფიკაციის ალტერნატიული სისტემები, მათ შორის სეკჩის (Secchi), დრაპერის (Draper), მორგან-კინანის (Morgan-Keenan) სქემები და მათი გამოყენების შესაძლო უპირატესობები.